

kerst
Een feesttelegram

- * Intochtslied 138: 1, 3 en 4 – klein gloria
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en nooit laat varen het werk van Zijn handen - ook niet in ons
persoonlijk bestaan.***

***Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus in de onmisbare
gemeenschap met de Heilige Geest.***

- * verootmoediging:
lied 26: 1, 3 en 4
lezing: Titus 2: 11 - 15
lied 139: 1 en 3

- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezing: O.T. Zach. 2:10 - 13
N.T. Luc. 2:1 - 7
- * lied 147: 1s, 3v, 4m en 6s
- * preek n.a.v. Zach. 2:10
- * lied 143: 1 - 3
- * gedicht uit een vlinder van God: *God met ons*

- * gebed/voorbede
- * slotlied 135: 1 - 3 **collecte**
- * zegenbede
- * 'Ere zij God'

***De genade van onze Here Jezus Christus
de liefde van God
en de gemeenschap van de Heilige Geest is met u allen.***

Vindt u dit nu niet een echte feesttekst?

Wanneer je er goed naar luistert, heeft deze tekst iets weg van een telegram, hoort u maar:

Jubel en verheug u - stop - gij dochter van Sion - stop - zie Ik kom in uw midden wonen - stop.

De afzender? **afzender: de Here.** Aan wie gericht?

datum postmerk, alle tijden; adres de mensheid, in het bijzonder Israël in de ballingschap.

Nou, wie een beetje op de hoogte is met de geschiedenis van Israël in de ballingschap, die weet dat de 'postbodes' van God - de profeten van toen - meestentijds slecht nieuws moesten brengen en mee daardoor niet direct populair waren bij het volk. Dus het volk zag niet zo naar hen uit...

Maar toen dit 'telegram' kwam, moet het direkt zijn opgevallen vanwege de positieve inhoud!

Israël is zo gelukkig met dit feesttelegram geweest, dat het in de heilige rollen onmiddellijk een plaats heeft gekregen en met zorg werd bewaard om steeds gelezen te kunnen worden.

Eeuwenlang stond het nu al geschreven en intussen was het volk door de liefde van God weer in het eigen land teruggekomen.

En nog wachtte dit woord op vervulling.

En het Israël in de tijd van Jozef en Maria - opnieuw onderdrukt - verwachtte en hoopte juist door en in die onderdrukking op wat Johannes omschrijft als 'de vleeswording' van dit woord! Meer nog dan hun voorvaders!

En wat horen we?

Deze verwachting ineens in de tijd uitgezongen door allereerst een Elisabeth, gevolgt door dan Maria en een Zacharias - nou gaat het gebeuren!

De jubel klinkt!

Je zou dan ergens mogen verwachten - afgaande op de kennis vanuit de Schriften bij het volk met betrekking tot Zijn komst en deze startjubel, *dat God gaat zorgen dat het los kan breken* en er in Bethlehem - **ook** door de profeten in dit verband genoemd, zoals de theologen van toen straks, in opdracht van Herodes de Schriften naspeurend, zullen aanwijzen als *de* plaats waar het telegram werkelijkheid zou worden - dat daar in dat Bethlehem een geweldig comité van ontvangst zal zijn, een comité van uitgelezen figuren, de crème de la crème van Israël en herbergiers vechten om de eer het Komend Woord in mensengedaante op te nemen...

Jubel! Nou wordt het feest!

Zie daar komt Hij aan!....

Daar lopen ze...

ach je ziet ze kerst aan kerst weer lopen hè - een geromantiseerd, in allerlei verhalen - van Dickens tot en met onze Anne de Vries - verweven thema:

Gods drama op de ezel uitgeschilderd:

en er was geen plaats in de herberg!

Die stomme ezel droeg zwijgend de boodschap uit die toen al niet werd gehoord!

Het telegram!

Maar God moest het kwijt!

Nu was het de tijd! ook al werd dit **teken** toen al niet verstaan!

En Hij werd verwezen naar de stal!

Voor wie weet wat Kerst ten diepste bedoelt: *passender kan het niet!*

DE STAL - vertaal: de realiteit van het mensenleven los van God zowel buiten als binnen de versierde kerk.

Een rund kent zij eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, mijn volk geen inzicht.

Logies geweigerd!

En als het Kind zich straks in woord en daad presenteert als groot - als De Beloofde Die komen zou, *dan* blijkt het volk toch bereid alsnog een comité op te richten. En als je de Hosanna's hoort, zou je denken een comité van ontvangst als weer de ezel de boodschap draagt - beter laat dan nooit, niet waar.

Maar wat blijkt?

De waarheid van het zojuist geciteerde woord van God zelf uit Jesaja: het volk heeft geen inzicht.

En zegt het Oude Testament niet: 'waar inzicht ontbreekt, verwilderd het volk'?

Wild, verwilderd, brult het volk de geestelijkheid na, een comité van uitgeleide vormend: kruist Hem!
Kruist Hem! Weg met Hem! Weg met het Woord!
Weg met het telegram, retour afzender!

Zo wordt het hele leven van Kerst tot en met Pasen voor Jezus, het vleesgeworden profeten woord, geboren uit de maagd Maria, gekenmerkt door dat drama: **en er was geen plaats voor Hem.**

'De vossen hebben holen, de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des Mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen'.

Ja, de dieren om de kribbe heen preken *dat* de mens - de mens, dat is ruimer dan Israël alleen - de dieren preken dat **de mens zijn** stal niet eens kent, niet wil **erkennen!**

Mooi hè, dat dennengroen in deze tijd van het jaar, die boom en zo, vindt u niet?

In sfeer maken rond en met Kerst zijn we allemaal erg goed!

Kijk maar eens in de huizen - 't begon dit jaar al weer vroeger al dat opsieren!

We weten zo langzamerhand wat de vaste ingrediënten zijn voor een geslaagde Kerst en de commercie helpt wat graag een handje mee, ze wil zelfs de trend zetten: goud- en houtkleurige ballen zijn in, en roestige potjes of van zink en veel groen en vooral kaarsen, zelfs reuzenkaarsen met vier lonten!

En of je het nu *nog* gelooft of niet, er veel, weinig of niets meer aan doet, rond die tijd **mag** de Bijbel erbij en wordt bij hoeveel vierders het stof van een jaar d'er weer afgeblazen en dan hoor je tot in het lied in de overvolle supermarkt en de kroeg dit verhaal - *en net als Israël ken je het telegram in diverse woord- en toonzettingen bijna u i t j e h o o f d!*

En hoe is het met uw hart, het jouwe en het mijne?

Als je zo om je heen ziet naar al die warme nodigende gezelligheid en naar de weer- van-de-zoëven-genoemde-commercie-mogende-kerststerren die voor de ramen branden, die wist u dat: **welkom in huis** betekenen, dan zou je denken - met **alles** wat **wij** weten van Jezus in deze tijd van-oog-hebben-voor-de-verre-en-dichtbij-in- nood-verkerende-naaste en het juist het zoveel op hebben met de dakloze en vluchteling - d'er zou vast ruimte voor Hem gemaakt zijn!

'Kom maar gauw binnen, alles is wel vol, maar daar vinden we wel iets op, desnoods neemt u maar mijn kamer!'

Zou het echt?

Dat kun je het best persoonlijk beantwoorden hè.

Welke plaats bied **ik** aan de boodschap **die de ezel droeg tot in de dood voor mij - of applaudisdeer ik met de synode mee om het weg theologiseren van dat drama!**

Wie wil er nog plaats geven aan de boodschap van het kruis, vooral als het duidelijk wordt dat het daarbij gaat om een meegekruisigd zijn van niets minder dan je IK?

Een sterven aan jezelf om, Het leven met Kerst in doeken gehuld, met Pasen uit de doeken gedaan, te vinden?!

Ken ik **mijn Eigenaar, de krib van mijn Meester?**

Heeft Hij bij mij een plaats om Zijn hoofd neer te leggen?

Voor hoevelen, zelfs binnen de kerk, betekent Kerst alleen nog maar:

'**ezeltje**, strek je, tafeltje dek je' en na Kerst leef **ik** weer verder **mijn** leven.

Fijn dat u en jij er bent vanmorgen in de kerk, **maar...** wat doet u, doe jij, doen **wij** met dit telegram?

Mag Hij er werkelijk bij ons in.

Hij die zegt:

*zie Ik sta aan de deur en Ik klop, als je Mijn stem hoort en de deur open doet dan zal Ik bij je binnen komen en maaltijd met je houden: **de inhoud van onze tekst, Nieuw Testamentisch vertaald** en juist gericht aan...de gemeente van... Laodicea!, de gemeente van de **eindtijd**, de gemeente die de tekenen van de tijd moet kunnen lezen!*

Hoeveel Kersten al hebt u, heb jij, hebben **wij**, deze Jezus in feite in ons doen en laten, ons leven van alle dag van de deur gestuurd, ondanks onze zogeheten en te veel zelf geprezen sociale bewogenheid, met de woorden:

het spijt me, **vol**....

Wat kun je vol zijn van jezelf!

En zolang je dat bent is er voor Hem geen plaats!

'Ik was wel even in de kerk, ik heb het weer een keer gehoord, maar je hangt voor als het gaat om je hart het bordje voor de deur: **vol!**

Misschien zit hier iemand met een excuus dat ten aanzien van Israël aangedragen had kunnen worden:

*je hebt al zolang gewacht en hoe gaat dat op het laatst, als je dan als Israël **letterlijk**, jij figuurlijk eeuwen moet wachten, want waar is God in jouw omstandigheid/heden, op het laatst reken je er niet meer op...!*

Vindt u het niet opmerkelijk van de Here God:

Hij kondigt in dit telegram Zijn Komst aan bij *iedereen* zoals ook blijkt uit de zoeven gegeven Nieuw Testamentische vertaling en dan, is het zover, terwijl je er niet (meer) meerekent. Daar klopt Hij deze morgen Kerst 1997 aan!

Zie Hij staat aan de deur en Hij.... **klopt!**

Hij dringt zich niet op - toen niet en nooit niet! - breekt niet in, maar **klopt**.

Het telegram mag algemeen verzonden zijn en het is voor ieder naast Israël - **en velen**, vervolgd Zacharia, **zullen te dien dage gemeenschap zoeken met de Here en zij zullen Mijn volk zijn** - en het zou de lofzang dus ECHT

mogen losmaken, maar...dat doet het alleen als je er voor open **wilt** staan...

En dan blijkt steeds opnieuw, dat de enige plaats die de mens kan bieden zijn **stal** is en als we in de Bijbel naar de Kerstgeschiedenis kijken, dan zien we dat ook alleen maar **daar** echt feest is!

De wijzen zochten eerst in het paleis, Herodes daarop in de kerk, de theologen van toen in hun theologie; maar de wijzen, die uiteindelijk als de herders dwaas wilden worden, vonden het heil in de stal.

Als je echt met je zelf geconfronteerd bent geworden, wie en wat je bent, wat je leven inhoudt, los van God (al zit je in de kerk), dan ontdek je - als je je hart opent - de inhoud van Kerst en je behoefte daaraan in je leven!

Kent u, ken jij die behoefte?

Waarom zit je hier, waarom vier je kerst?

Jubel en verheug u, gij dochter van Sion! Want zie, Ik kom in uw midden wonen....

Zie daar komt Hij aan...daar loopt Kerst 1997 de ezel met de boodschap en houdt stil op de Poel nr. 16 waar een huwelijk dreigt stuk te lopen, op de Midstreat nr. 11 waar iemand in eenzaamheid dreigt te verdrinken, op de Titus Brandsmastreat nr. 5 waar iemand vecht met zichzelf... Dat is Kerst!

Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen...

Ik verkondig u grote blijdschap....

God echter bewijst Zijn liefde jegens ons....

Juist in de stal wil Hij zijn! God moet zijn Liefde kwijt! Nu is het de tijd! Heden! Laat Hem toe in dat stuk gelopen huwelijk, die eenzaamheid, dat gevecht...weiger Hem niet.

Zit het wel goed bij u? Is Hij al in uw leven geboren - wat mag je dan een geweldig feest vieren deze dag! Toch kan ook aan zo'n hart - misschien wel juist aan zo'n hart - vanmorgen geklopt worden omdat het allemaal zo gewoon begint te worden en je ergens niet in de gaten hebt, of misschien juist wel, dat je geleidelijk aan terrein in je leven aan Hem ontzegt...

de geijkte sfeerverhalen met kerst kunnen hier soms zo werkelijk zijn voor het christenleven:

'kinderen die niet in zo'n goede relatie met hun ouders staan of andersom, of familieleden die moeite met elkaar hebben, of zo maar een stuk contact met een naaste' - projecteer het op de werkelijkheid: een bewijs dat Hem ergens

logies in een deel van je leven - christenleven - wordt geweigerd.

Wie Hem echt in het leven van alle dag heeft toegelaten zal ook nu weten dat de Here Hem gezonden heeft!

Zoals Jezus toen, ondanks een niet hartelijk welkom, in een Hem vijandige omgeving kwam voor wat vast- en stukgelopen is tot op vandaag, dus voor ons!, zo komt Hij straks terug!

Hij verzond in dat verband nog een telegram en voor wie goed luistert is de inhoud hetzelfde: *Zie, Ik kom spoedig!* Openb. 22:12.

En voor wie een beetje in de Bijbel thuis is, die weet wat Jezus naar dat moment toe voorzien heeft toen Hij zei: *'zal Ik nog het geloof vinden op aarde als Ik terugkom... m.a.w. 'zal Ik nog **plaats** vinden...'*

Het telegram is verzonden en ook nu mag er, wat dit laatste telegram betreft, gejubeld en gejuicht worden. Je zou zeggen: Here maak u geen zorgen hoor, 't gebeurt u niet nog eens - kijk maar met deze kerstdagen over de hele wereld, lijkt het niet prachtig...d'er zingen nu meer dan toen...hele koren! en kijk eens in de kerk, voller dan op gewone dagen...geloof zat!

Maar Jezus twijfelt er niet aan of er zal geloof zijn - net als toen zijn er vromen zat in den lande, maar...vindt Hij **het** geloof, mensen bereid dezelfde weg te gaan als Hij: via Golgotha naar delen in Zijn rijk!

Hij heeft de mens, u en mij, menselijk (in het vlees) leren kennen, dat wij ook nu wel Hosanna zingen, maar ten op zichte van de praktijk van het leven, zoals ik u zonet wat geschetst heb, net zo kunne reageren als de mensen toen en van Hosanna roepen zo makkelijk komen bij kruist Hem, in feite: logies geweigerd.

Maar weet dan wel, wie nog niet is ingegaan op het eerste telegram, alsook wie dat wel heeft gedaan, dat Hij dit keer anders komt dan die eerste keer!

Kwam Hij die eerste keer kwetsbaar *voor* ons leven, straks komt Hij sterk *om* ons leven...'en Mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden naar dat Zijn werk is' - dat wil zeggen: hoe wij aan Zijn kloppen in ons leven de vanuit Kerst tot en met Pasen geleefde realiteit van Jezus Christus in de praktijk van ons leven gestalte geven!

Wie leeft vanuit dit besef heeft een gezegende Kerst!

Wie alleen maar kerst viert: hoor Hij heeft aan je hart geklopt.

Wie Kerst kan vieren en toch ontdekt is door Hem: geef hem de ruimte.

Hij wil zo graag ons allen horen jubelen en juichen, nu en straks - afzender: de Here, datum: Kerst 2010, adres: u en ik.

Amen.